

گرامی باد چهل و هفتمین سالگرد حماسه سپاهکل وسی و نهمین سالگرد قیام بهمن ۵۷

چهل و هفتمین سالگرد حماسه سپاهکل و بنیانگذاری سازمان چریکهای فدائی خلق

ایران و سی و نهمین سالگرد قیام توده های مردم علیه رژیم استبدادی شاه از فرازهای مهم تاریخ مبارزات توده های زحمتکش مردم ایران برای رهائی از ستم و استثمار و نابرابری های اجتماعی محسوب میشود. در آن برهه تاریخی نیز همچون امروز ستم و سرکوب و بی حقوقی بیداد میکرد. انسانهارا به خاطر خواندن یک کتاب و یا انتقادی خرد از دستگاه دولت، دستگیر و به زیر شکنجه میبردند. حق تشکل، تحزب و فعالیت های سیاسی، صنفی و سندیکائی مستقل بکلی ممنوع بود. در شرایط نبود وسائل ارتباط جمعی، نظیر اینترنت و غیره که تا حدودی گردش اطلاعات و اخبار را ممکن کرده و در این رابطه دیوار استبداد را شکسته است، در آن زمان استبداد شاهی چنان خفقانی ایجاد کرده بود

و چنان رعب و وحشتی بر جو جامعه حاکم کرده بود که هرگونه تلاشی برای تجمع، تشکل و فعالیت روشنگرانه برای ارتقاء سطح آگاهی طبقه کارگر و توده های مردم با دستگیری و مجازات های سنگی مواجه میگردد. شاه و طبقه حاکم یقین داشتند که توانسته اند ایران را به جزیره ثبات و امنیت در صحنه پرتلاطم جهان و منطقه، تبدیل کنند.

در چنین شرایطی بود که در اواخر دهه ۱۳۴۰ عده ای از جوانان کمونیست با جمع بندی از وضعیت اقتصادی و سیاسی جامعه و تدوین تئوری مبارزه مسلحانه، سرانجام در ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ با حمله به پاسگاه ژاندارمری سپاهکل، مبارزه مسلحانه علیه رژیم شاه و کل نظام ارتجاعی حاکم بر ایران را آغاز نمودند.

حمله به پاسگاه سپاهکل و مبارزه مسلحانه علیه قدرت سرکوبگر طبقه حاکم در راس آن شاه، با این امید آغاز شد که بدینوسیله قدر قدرتی دستگاه جهانی سلطنت استبدادی و ترس و وحشت نهادینه شده در دل طبقه کارگر و توده های زحمتکش مردم بشکند و آنها به قدرت لایزال خود آگاه شوند، تا بتوانند با سلاح آگاهی و تشکل خود، نظام ارتجاعی حاکم را سرنگون کرده و سرنوشت خود را در دست گیرند.

چند سالی از حماسه سپاهکل و آغاز مبارزه مسلحانه نگذشته بود که به رغم شهادت بسیاری از رفقا در زیر شکنجه و میدانهای نبرد و تیرباران، آموزه های اقدام انقلابی آنان در خیزش توده ای و قیام قهرآمیز بهمن ۵۶ تبریز به شعله ای تبدیل شد که به فاصله کمتر از یکسال سراسر ایران را فراگرفت و در ۲۲ بهمن ۵۷ با قیام مسلحانه رژیم ستم شاهی را به گور سپرد.

اما نباید فراموش کرد که نه اقدام انقلابی رفقای ما و نه خیزش توده های زحمتکش مردم، به تنهایی و بدون تشکل و آگاهی طبقه کارگر و به میدان آمدن این طبقه قدرتمند و بدون سرنگونی نظام سرمایه داری حاکم بر ایران، نمیتوانست و نتوانست آرمانهای رزمندگان سپاهکل و توده های قیام کننده

در بهمن ۵۷ را متحقق سازد. همانطور که به تجربه دیدیم هرچند در نتیجه رزم دلاورانه چریکهای فدائی خلق و قیام شکوهمند بهمن ماه، رژیم شاه سرنگون شد، اما باز هم برای چندمین بار بورژوازی ایران درسازش با امپریالیسم و ارتجاع داخلی قدرت سیاسی را در چنگ خود حفظ کرد و با تلفیق دین و دولت یکی از ارتجاعی ترین روبنای سیاسی را بر جامعه ما حاکم گردانید.

اینک که ۴۷ سال از حماسه سیاهکل و ۳۹ سال از قیام خونین توده های مردم سپری میشود، توده های زحمتکش به جان آمده ازستم و استثمار و سرکوبگریهای رژیم حاکم، از هفتم دیماه امسال بمدت ده روز، در بیش از صد شهر به پا خواستند و کل طبقه حاکم را با همه جناح ها و دسته ها مورد تعرض قرار دادند و برآستی دنیا را شگفت زده کردند و نشان دادند که وضعیت موجود را نمیخواهند و خواستار دگرگونی عمیق در ساختار اقتصادی، اجتماعی و سیاسی جامعه هستند. اما همانطور که تاریخ بارها نشان داده است و شکست قیام ۵۷ نیز این واقعیت را تایید میکند که تنها کافی نیست توده های مردم ادامه وضعیت موجود را نخواهند، بلکه لازم است بدانند که چگونه میتوانند نظام حاکم را سرنگون کنند و چه سیستم اقتصادی و اجتماعی و سیاسی لازم است تا بتوانند حقیقتا برسرنوشت خویش حاکم شوند و بر ستم و استثمار و بی حقوقی تاریخی خود خاتمه دهند.

این وظیفه بزرگ بردوش پیشروان جنبشهای اجتماعی از جمله فدائیان کمونیست است که به ارتقاء سطح آگاهی و سازمانیابی توده های کارگر و زحمتکش یاری رسانند. خواست ها و مطالبات آنها را جمع بندی کرده و بصورت شعارهای مشخص و روشن مطرح کنند. تمام توان و ظرفیت خود را برای تدارک شرکت موثر در حوادث اجتماعی آینده بکارگیرند. فراموش نباید کرد که تضاد بزرگ جنبش طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه ما در مبارزه علیه نظام حاکم، ضعف عنصر آگاهی و سازمانی در عین حال آمادگی شرایط عینی است. به همین خاطر است که بدون حل این تضاد، برغم خیزشهای متعدد توده ای و برغم گسترش بی سابقه اعتراضات و اعتصابات کارگری، اما صاحبان قدرت و ثروت توانسته اند همچنان به حاکمیت خود ادامه دهند. حاکمیتی که جزسیاهی و تبااهی و فقر و گرسنگی و سرکوب ابتدائی ترین آزادیهای سیاسی و مدنی، برای توده های کار و زحمت و ثروت های باد آورده برای مافیای قدرت، ثمر دیگری در بر نداشته است. پس در چهل هفتمین سالگرد حماسه سیاهکل و سی و نهمین سالگرد قیام توده های مردم، بکوشیم از تجربیات حماسه آفرینان سیاهکل و تجارب قیامهای گذشته گذشته و شکست و پیروزیهای خویش بیاموزیم، تا از تکرار اشتباهات و انحرافات گذشته پرهیز نموده و برای تحقق آرمانهای سوسیالیستی و انسانی که از حماسه سیاهکل تاکنون هزاران انسان برای تحقق آن جان فدا کرده اند، متحد و متشکل شویم.

گرامی باد یاد جان باختگان حماسه سیاهکل و قیام خونین بهمن ماه

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۱۷ بهمن ۱۳۹۶